Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 654/2014**

ze dne 15. května 2014

o výkonu práv Unie za účelem uplatňování a prosazování pravidel mezinárodního obchodu a o změně nařízení Rady (ES) č. 3286/94, kterým se stanoví postupy Společenství v oblasti společné obchodní politiky k zajištění výkonu práv Společenství podle mezinárodních obchodních pravidel, zejména pravidel sjednaných v rámci Světové obchodní organizace

(Úř. věst. L 189, 27.6.2014, s. 50)

Opraveno:

►**C1** Oprava, Úř. věst. L 243, 18.9.2015, s. 14 (654/2014)

▼B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 654/2014

ze dne 15. května 2014

o výkonu práv Unie za účelem uplatňování a prosazování pravidel mezinárodního obchodu a o změně nařízení Rady (ES) č. 3286/94, kterým se stanoví postupy Společenství v oblasti společné obchodní politiky k zajištění výkonu práv Společenství podle mezinárodních obchodních pravidel, zejména pravidel sjednaných v rámci Světové obchodní organizace

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména čl. 207 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Unie uzavřela řadu mnohostranných, regionálních a dvoustranných mezinárodních obchodních dohod, v jejichž důsledku vznikají k vzájemnému prospěchu smluvních stran práva a závazky.

(2) V zájmu ochrany hospodářských zájmů Unie je nezbytné, aby Unie disponovala vhodnými nástroji, které jí umožní zajistit účinný výkon svých práv vyplývajících z mezinárodních obchodních dohod. Jedná se zejména o situace, kdy třetí země přijmou opatření omezující obchod, která snižují výhody, jež z mezinárodních obchodních dohod vyplývají pro hospodářské subjekty Unie. Unie by měla být schopna rychle a pružně reagovat v rámci postupů a lhůt stanovených podle mezinárodních obchodních dohod, jež uzavřela. Jsou proto zapotřebí pravidla, jež vymezí rámec pro výkon práv Unie za určitých konkrétních okolností.

(3) Cílem mechanismů pro řešení sporů zavedených Dohodou o zřízení Světové obchodní organizace (WTO) a jinými obchodními dohodami, včetně regionálních nebo dvoustranných dohod, je nalézt pozitivní řešení veškerých sporů, k nimž by mohlo dojít mezi Unií a jinou stranou či jinými stranami takových dohod. Pokud by však jiné způsoby pro nalezení pozitivního řešení sporu nevedly k úspěchu, měla by mít Unie možnost pozastavit

([1]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 2. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 8. května 2014.

▼B

v souladu s takovými mechanismy pro řešení sporů koncese či jiné závazky. Zásah Unie by v takových případech měl přimět dotčenou třetí zemi, v zájmu obnovení vzájemně výhodné situace, k dodržování příslušných pravidel mezinárodního obchodu.

(4) Podle Dohody WTO o ochranných opatřeních se člen WTO, který navrhuje uplatnění ochranného opatření nebo usiluje o jeho prodloužení, musí snažit zachovat v podstatě rovnocennou úroveň koncesí a jiných závazků mezi ním a vyvážejícími členy, kteří by byli dotčeni takovým opatřením. Obdobná pravidla jsou stanovena i v jiných mezinárodních obchodních dohodách, jež Unie uzavřela, včetně regionálních či dvoustranných dohod. Pokud dotčená třetí země neprovede žádné odpovídající a přiměřené úpravy, měla by Unie přijmout vyrovnávací opatření spočívající v pozastavení koncesí či jiných závazků. Zásah Unie by v takových případech měl přimět dotčené třetí země, v zájmu obnovení vzájemně výhodné situace, k přijetí opatření pro rozšíření obchodu.

(5) Článkem XXVIII Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (GATT 1994) a souvisejícím ujednáním se řídí změna či odvolání koncesí stanovených v listinách členů WTO obsahujících celní sazebníky. Členové WTO dotčení takovou změnou jsou za určitých podmínek oprávněni k odvolání koncesí, které jsou v podstatě rovnocenné. Unie by měla v takových případech, a nejsou-li sjednány vyrovnávací úpravy, přijmout vyrovnávací opatření. Zásah Unie by měl přimět třetí země k provedení opatření pro rozšíření obchodu.

(6) Unie by měla mít možnost prosazovat svá práva v oblasti veřejných zakázek, pokud obchodní partner nedodrží své závazky podle Dohody WTO o vládních zakázkách nebo podle jiných mezinárodních obchodních dohod. Dohoda WTO o vládních zakázkách stanoví, že žádný spor, který v rámci ní vznikne, nesmí vést k pozastavení koncesí či jiných závazků, na které by se vztahovala jakákoli jiná dohoda WTO. Zásah Unie by měl zajistit zachování v podstatě rovnocenné úrovně koncesí, jaká je stanovena v příslušných mezinárodních obchodních dohodách.

(7) Členské státy by měly zajistit, aby opatření obchodní politiky v oblasti veřejných zakázek byla na jejich příslušném území uplatňována způsobem, který nejlépe odpovídá jejich správní struktuře a postupům, a to při zachování práva Unie.

(8) Opatření obchodní politiky přijímaná podle tohoto nařízení je třeba volit a navrhovat na základě objektivních kritérií, včetně účinnosti daných opatření z hlediska jejich schopnosti přimět třetí země k dodržování mezinárodních obchodních pravidel, potenciálu z hlediska zmírnění následků pro hospodářské subjekty v Unii, které byly dotčeny opatřeními třetí země, a cíle spočívajícího v minimalizaci nepříznivých hospodářských dopadů na Unii, a to i pokud jde o základní suroviny.

▼B

(9) Toto nařízení by se mělo zaměřit na taková opatření, s jejichž navrhováním a používáním má již Unie zkušenosti. S náležitým přihlédnutím ke zvláštním rysům jednotlivých oblastí by měla být v rámci přezkumu fungování tohoto nařízení posouzena možnost rozšířit oblast jeho působnosti tak, aby umožňovalo přijímat opatření v oblasti práv duševního vlastnictví a další opatření týkající se služeb.

(10) Při prosazování práv Unie by měl být původ zboží určen podle nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ([1]). Při prosazování práv Unie v návaznosti na řešení sporu v oblasti veřejných zakázek by se měl původ služby určovat na základě původu fyzické či právnické osoby, která ji poskytuje. Veřejní zadavatelé nebo zadavatelé by měli při posuzování informací a záruk poskytnutých uchazeči ohledně původu zboží a služeb postupovat s obvyklou obezřetností a náležitou péčí.

(11) Komise by měla nejpozději do tří let od prvního případu uplatnění tohoto nařízení nebo nejpozději do pěti let ode dne jeho vstupu v platnost, podle toho, co nastane dříve, přezkoumat jeho oblast působnosti, fungování a účinnost, včetně případných opatření v oblasti práv duševního vlastnictví a dalších opatření týkajících se služeb. Komise by měla o svém posouzení podat zprávu Evropskému parlamentu a Radě. V návaznosti na přezkum mohou být případně předloženy vhodné legislativní návrhy.

(12) Je důležité zajistit účinnou komunikaci a výměnu názorů mezi Komisí na jedné straně a Evropským parlamentem a Radou na straně druhé, a to zejména ohledně sporů v rámci mezinárodních obchodních dohod, jež mohou vést k přijetí opatření podle tohoto nařízení.

(13) Nařízení Rady (ES) č. 3286/94 ([2]) by mělo být změněno, aby odkazovalo na toto nařízení, pokud jde o provádění opatření v oblasti obchodní politiky.

(14) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([3]).

([1]) Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1).

([2]) Nařízení Rady (ES) č. 3286/94 ze dne 22. prosince 1994, kterým se stanoví postupy Společenství v oblasti společné obchodní politiky k zajištění výkonu práv Společenství podle mezinárodních obchodních pravidel, zejména pravidel sjednaných v rámci Světové obchodní organizace (Úř. věst. L 349, 31.12.1994, s. 71).

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

▼B

(15) Vzhledem k tomu, že zkoumání mnohostranných dopadů, jež mohou opatření obchodní politiky přijatá podle tohoto nařízení mít, je velice složité, a aby poskytla dostatek příležitostí k dosažení co nejširší podpory, neměla by Komise prováděcí akty přijmout, pokud výbor uvedený v tomto nařízení výjimečně nezaujme k návrhu prováděcího aktu předloženému Komisí stanovisko.

(16) Bude-li to vzhledem k naléhavým důvodům nezbytné, měla by Komise v zájmu ochrany zájmů Unie přijmout v řádně odůvodněných případech týkajících se nutnosti přizpůsobit opatření obchodní politiky chování dotčené třetí strany okamžitě použitelné prováděcí akty.

(17) Tímto nařízením není dotčeno možné přijetí opatření obchodní politiky na základě jiných relevantních aktů Unie či na základě ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie, při současném dodržení platných ustanovení mezinárodních obchodních dohod o pozastavení či odvolání koncesí či jiných závazků,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se stanoví pravidla a postupy pro zajištění účinného a včasného výkonu práv Unie, pokud jde o pozastavení či odvolání koncesí nebo jiných závazků podle mezinárodních obchodních dohod, za účelem:

a) reakce na případy porušení pravidel mezinárodního obchodu ze strany třetích zemí, kterými jsou dotčeny zájmy Unie, s cílem dosáhnout uspokojivého řešení, které obnoví výhody pro hospodářské subjekty Unie;

b) vyvážení koncesí či jiných závazků v rámci obchodních vztahů se třetími zeměmi, dojde-li ke změně zacházení uplatňovaného na zboží z Unie způsobem, který se dotýká zájmů Unie.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

▼B

a) „zemí“ jakýkoli stát nebo samostatné celní území;

b) „koncesemi či jinými závazky“ celní koncese nebo jakékoli jiné výhody, k jejichž uplatňování v rámci svého obchodu se třetími zeměmi se Unie zavázala coby smluvní strana podle mezinárodních obchodních dohod;

c) „úrovní zrušení nebo zmenšení“ míra, v níž jsou dotčeny výhody vyplývající pro Unii z mezinárodních obchodních dohod. Není-li v příslušné dohodě stanoveno jinak, zahrnuje tato úroveň jakýkoli nepříznivý hospodářský dopad v důsledku opatření třetí země;

d) „povinnou cenovou sankcí“ povinnost veřejných zadavatelů či zadavatelů uplatňujících postupy zadávání veřejných zakázek zvýšit, s určitými výjimkami, cenu za služby nebo zboží pocházející z určitých třetích zemí, jež byla nabídnuta v zadávacích řízeních.

Článek 3

Oblast působnosti

Toto nařízení se použije:

a) bylo-li Unii v důsledku konečného rozhodnutí obchodních sporů podle Ujednání WTO o pravidlech a řízení při řešení sporů (dále jen „ujednání WTO o řešení sporů“) přiznáno právo k pozastavení koncesí či jiných závazků vyplývajících z mnohostranných či vícestranných dohod, na které se vztahuje ujednání WTO o řešení sporů;

b) má-li Unie v důsledku konečného rozhodnutí obchodních sporů v rámci jiných mezinárodních obchodních dohod, včetně regionálních či dvoustranných dohod, právo pozastavit koncese či jiné závazky podle takových dohod;

c) za účelem vyvážení koncesí nebo jiných závazků, k němuž může opravňovat použití ochranného opatření ze strany třetí země buď na základě článku 8 Dohody WTO o ochranných opatřeních nebo na základě ustanovení, která upravují ochranná opatření, obsažených v jiných mezinárodních obchodních dohodách, včetně dohod regionálních či dvoustranných;

d) v případech změny koncesí členem WTO na základě článku XXVIII dohody GATT 1994, pokud nebylo sjednáno žádné kompenzační vyrovnání.

▼B

Článek 4

Výkon práv Unie

1. Je-li pro ochranu zájmů Unie v případech uvedených v článku 3 třeba určitého zásahu, přijme Komise prováděcí akty, kterými stanoví vhodná opatření obchodní politiky. Tyto prováděcí akty se přijmou přezkumným postupem podle čl. 8 odst. 2.

2. Prováděcí akty přijaté podle odstavce 1 musí splňovat tyto podmínky:

a) jsou-li pozastaveny koncese či jiné závazky v důsledku konečného rozhodnutí obchodního sporu podle ujednání WTO o řešení sporů, úroveň pozastavení nepřesáhne úroveň schválenou orgánem WTO pro řešení sporů;

b) jsou-li pozastaveny koncese či jiné závazky v důsledku oprávnění, jež bylo přiznáno v návaznosti na řízení pro mezinárodní řešení sporů podle jiných mezinárodních obchodních dohod, včetně regionálních či dvoustranných dohod, jejich úroveň nepřesáhne úroveň zrušení nebo zmenšení v důsledku dotčeného opatření třetí země, kterou v závislosti na daném případu vymezila buď Komise, nebo která vyplynula z rozhodčího řízení;

c) v případě vyrovnávání koncesí či jiných závazků podle ustanovení o ochranných opatřeních obsažených v mezinárodních obchodních dohodách musí být zásah Unie, v souladu s podmínkami Dohody WTO o ochranných opatřeních nebo ustanoveními o ochranných opatřeních, která jsou uvedena v jiných mezinárodních obchodních dohodách, včetně regionálních či dvoustranných dohod, na jejichž základě se ochranné opatření uplatňuje, v podstatě rovnocenný úrovni koncesí či jiných závazků, jež byla dotčena ochranným opatřením;

d) jsou-li koncese odvolány v rámci obchodu se třetí zemí související s článkem XXVIII dohody GATT 1994 a připojeným ujednáním ([1]), musí být v podstatě rovnocenné koncesím, které taková třetí země změnila či odvolala, a to podle podmínek stanovených v článku XXVIII dohody GATT 1994 a v souvisejícím ujednání.

3. Opatření obchodní politiky podle odstavce 1 se stanoví s přihlédnutím k dostupným informacím a obecnému zájmu Unie na základě těchto kritérií:

a) účinnost opatření, pokud jde o donucení třetích zemí, aby dodržovaly pravidla mezinárodního obchodu;

([1]) Ujednání „Výklad a uplatňování článku XXVIII“.

▼B

b) možnosti opatření, pokud jde o zmírnění následků pro hospodářské subjekty v Unii, které byly dotčeny opatřeními třetí země;

c) dostupnost alternativních zdrojů dodávek dotčeného zboží či služeb, aby se v rámci Unie zamezilo nežádoucímu dopadu na návazná odvětví, veřejné zadavatele nebo zadavatele či konečné spotřebitele nebo aby byl tento dopad co nejmenší;

d) zamezení nepřiměřené složitosti administrativních postupů a nepřiměřeným nákladům při provádění opatření;

e) jakákoli jiná konkrétní kritéria, která mohou být v mezinárodních obchodních dohodách stanovena pro případy uvedené v článku 3.

Článek 5

Opatření obchodní politiky

1. Aniž je dotčena jakákoli mezinárodní dohoda, jejíž je Unie stranou, opatření obchodní politiky, která mohou být zavedena prováděcím aktem podle čl. 4 odst. 1, zahrnují:

a) pozastavení celních koncesí a uložení nových nebo zvýšených cel, včetně opětovného zavedení cel na úrovni doložky nejvyšších výhod nebo uložení cel nad rámec doložky nejvyšších výhod, nebo zavedení jakéhokoli dalšího poplatku na dovoz či vývoz zboží;

b) zavedení nebo zvýšení množstevních omezení dovozu nebo vývozu zboží, ať již prostřednictvím kvót, dovozních či vývozních licencí nebo jinými opatřeními;

c) pozastavení koncesí týkajících se zboží, služeb nebo dodavatelů v oblasti veřejných zakázek prostřednictvím:

i) vyloučení dodavatelů zboží nebo poskytovatelů služeb usazených v dotčené třetí zemi nebo provozujících svoji činnost z dotčené třetí země nebo nabídek, jejichž celková hodnota je z více než 50 % tvořena zbožím či službami pocházejícími z dotčené třetí země, ze zadávání veřejných zakázek, nebo

ii) uložení povinné cenové sankce na veřejné zakázky dodavatelů zboží nebo služeb usazených v dotčené třetí zemi nebo provozujících svoji činnost z dotčené třetí země nebo na tu část veřejné zakázky, jejímž předmětem je zboží nebo služby pocházející z dotčené třetí země.

▼B

2. Opatření přijatá podle odst. 1 písm. c):

a) obsahují prahové hodnoty podle vlastností dotčeného zboží nebo služeb, při jejichž překročení se uplatní vyloučení nebo povinná cenová sankce, přičemž se zohlední ustanovení příslušné obchodní dohody a úroveň zrušení nebo zmenšení;

b) vymezují odvětví nebo kategorie zboží nebo služeb, pro něž se použijí, jakož i veškeré použitelné výjimky;

c) určí veřejné zadavatele nebo zadavatele či kategorie veřejných zadavatelů nebo zadavatelů, členěné podle členských států, na jejichž zakázky se vztahují. S cílem poskytnout podklady pro toto určení předloží každý členský stát seznam příslušných veřejných zadavatelů nebo zadavatelů či kategorií veřejných zadavatelů nebo zadavatelů. Opatření zajistí, aby bylo dosaženo náležité úrovně pozastavení koncesí nebo jiných závazků a spravedlivého rozložení mezi členskými státy.

Článek 6

Pravidla původu

1. Původ zboží je určen podle nařízení (EHS) č. 2913/92.

2. Původ služby se určuje na základě původu fyzické či právnické osoby, která ji poskytuje. Za původ poskytovatele služeb se považuje:

a) v případě fyzické osoby země, jejímž je tato osoba státním příslušníkem nebo v níž má právo na trvalý pobyt;

b) v případě právnické osoby:

i) není-li služba poskytována prostřednictvím komerční přítomnosti v Unii, země, v níž je právnická osoba zřízena nebo jiným způsobem organizována podle právních předpisů této země a na jejímž území právnická osoba vyvíjí významnou podnikatelskou činnost,

ii) je-li služba poskytována prostřednictvím komerční přítomnosti v Unii, členský stát, v němž je právnická osoba usazena a na jehož území vyvíjí významnou podnikatelskou činnost, jež je přímo a skutečně propojena s hospodářstvím tohoto členského státu.

▼B

Pro účely prvního pododstavce písm. b) bodu ii), nevyvíjí-li právnická osoba poskytující dotčenou službu významnou podnikatelskou činnost, jež je přímo a skutečně propojena s hospodářstvím členského státu, v němž je usazena, se za původ právnické osoby považuje původ fyzických či právnických osob, které ji vlastní nebo ovládají.

Právnická osoba poskytující dotčenou službu se považuje za „vlastněnou“ osobami z dané země, pokud osoby z této země užitečně vlastní více než 50 % jejího základního kapitálu, a za „ovládanou“ osobami z dané země, pokud tyto osoby mají pravomoc jmenovat většinu jejích řídících pracovníků nebo jinak zákonně řídit její aktivity.

Článek 7

Pozastavení, změna a zrušení opatření

1. Přizná-li po přijetí prováděcího aktu podle čl. 4 odst. 1 dotčená třetí země Unii odpovídající a přiměřené vyrovnání v případech, na které odkazuje čl. 3 odst. 1 písm. a) a b), může Komise pozastavit uplatňování takového prováděcího aktu po dobu, během níž je takové vyrovnání poskytováno. Rozhodnutí o pozastavení se přijímá přezkumným postupem podle čl. 8 odst. 2.

2. Komise zruší prováděcí akt přijatý podle čl. 4 odst. 1, nastane-li některá z následujících okolností:

a) třetí země, u níž bylo v rámci řízení o řešení sporů rozhodnuto, že její opatření porušují pravidla mezinárodního obchodu, dosáhla opětovného souladu s těmito pravidly, nebo bylo-li dosaženo jiného vzájemně uspokojivého řešení;

b) v případech vyrovnání koncesí nebo jiných závazků v návaznosti na přijetí ochranného opatření ze strany třetí země, pokud bylo ochranné opatření odvoláno či zaniklo nebo pokud dotčená třetí země přiznala Unii odpovídající a přiměřené vyrovnání po přijetí prováděcího aktu podle čl. 4 odst. 1;

c) v případech změny koncesí členem WTO podle článku XXVIII dohody GATT 1994 pokud třetí dotčená země přiznala Unii odpovídající a přiměřené vyrovnání po přijetí prováděcího aktu podle čl. 4 odst. 1.

Rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci se přijímá přezkumným postupem podle čl. 8 odst. 2.

▼B

3. Je-li s výhradou čl. 4 odst. 2 a 3 nezbytné provést úpravy opatření obchodní politiky, která byla přijata podle tohoto nařízení, může Komise provést příslušné změny přezkumným postupem podle čl. 8 odst. 2.

4. V řádně odůvodněných naléhavě nezbytných případech týkajících se zrušení či změny dotčeného opatření třetí země přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty, jimiž pozastaví, změní či zruší prováděcí akty přijaté podle čl. 4 odst. 1, jak je stanoveno v tomto článku, postupem podle čl. 8 odst. 3.

Článek 8

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený nařízením (ES) č. 3286/94. Tento výbor je výborem ve smyslu článku 3 nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise návrh prováděcího aktu nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.

Článek 9

Shromažďování informací

1. Pokud jde o hospodářské zájmy Unie v případě konkrétního zboží nebo služeb nebo v konkrétních odvětvích, Komise si v souvislosti s uplatňováním tohoto nařízení vyžádá příslušné informace a stanoviska, a to prostřednictvím oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo jinými vhodnými veřejnými komunikačními prostředky, přičemž uvede lhůtu pro předložení těchto podkladů. Komise obdržené podklady zohlední.

2. Informace získané na základě tohoto nařízení smějí být použity pouze k účelu, k němuž byly vyžádány.

3. Evropský parlament, Rada, Komise, členské státy ani jejich úředníci nesdělí žádné informace důvěrné povahy, které obdrželi podle tohoto nařízení, bez výslovného souhlasu poskytovatele těchto informací.

▼B

4. Poskytovatel informací může požádat, aby se s poskytnutou informací nakládalo jako s důvěrnou. V takových případech jsou tyto informace doplněny nedůvěrným souhrnem informací, který je představí v zobecněné podobě, nebo uvedením důvodů, proč takový souhrn nelze pořídit.

5. Pokud se zdá, že žádost o důvěrné zacházení není důvodná, a poskytovatel si přesto nepřeje informaci zveřejnit ani v zobecněné či souhrnné podobě, nemusí být tato informace vzata v úvahu.

6. Odstavce 2 až 5 nebrání orgánům Unie a členských států ve zveřejňování obecných informací. Toto zveřejnění musí brát v úvahu oprávněný zájem dotčených stran na zachování jejich obchodního tajemství.

Článek 10

Přezkum

1. Do tří let po přijetí prvního prováděcího aktu nebo nejpozději do 18. července 2019, podle toho, co nastane dříve, přezkoumá Komise oblast působnosti tohoto nařízení, zejména pokud jde o opatření obchodní politiky, jež mohou být přijata, jakož i jeho provádění, a podá zprávu o svých závěrech Evropskému parlamentu a Radě.

2. Bez ohledu na odstavec 1 provede Komise přezkum s cílem navrhnout v rámci tohoto nařízení další opatření obchodní politiky pro pozastavení koncesí nebo jiných závazků v oblasti obchodu službami. Komise posoudí mimo jiné tyto skutečnosti:

a) mezinárodní vývoj, pokud jde o pozastavování jiných závazků podle Všeobecné dohody o obchodu službami (GATS);

b) vývoj v Unii, pokud jde o přijetí společných pravidel pro odvětví služeb;

c) účinnost případných dalších opatření obchodní politiky jako prostředku pro prosazování práv Unie na základě mezinárodních obchodních dohod;

d) dostupné mechanismy zajišťující, aby byla v praxi jednotně a účinně prováděna případná další opatření obchodní politiky týkající se služeb; a

▼B

e) důsledky pro poskytovatele služeb nacházející se v Unii v době přijetí prováděcích aktů na základě tohoto nařízení.

Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o svém prvním posouzení do 18. července 2017.

Článek 11

Změny jiných aktů

▼C1

V článku 13 nařízení (ES) č. 3286/94 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pokud musí Unie, jež jedná v souladu s čl. 12 odst. 2, přijmout rozhodnutí o opatřeních obchodní politiky, která mají být přijata podle čl. 11 odst. 2 písm. c) nebo podle článku 12, učiní tak neprodleně v souladu s článkem 207 Smlouvy o fungování Evropské unie a případně nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 654/2014 (*) nebo jinými použitelnými postupy.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 654/2014 ze dne 15. května 2014, o výkonu práv Unie za účelem uplatňování a prosazování pravidel mezinárodního obchodu a o změně nařízení Rady (ES) č. 3286/94, kterým se stanoví postupy Společenství v oblasti společné obchodní politiky k zajištění výkonu práv Společenství podle mezinárodních obchodních pravidel, zejména pravidel sjednaných v rámci Světové obchodní organizace (Úř. věst. L 189, 27.6.2014, s. 50).“

▼B

Článek 12

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼B

Prohlášení Komise

Komise vítá přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o výkonu práv Unie za účelem uplatňování a prosazování pravidel mezinárodního obchodu, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 3286/94.

Podle zmíněného nařízení je Komise zmocněna přijímat prováděcí akty v určitých konkrétních případech na základě objektivních kritérií a pod kontrolou členských států. Při výkonu této pravomoci hodlá Komise jednat v souladu s tímto prohlášením.

Během přípravy návrhů prováděcích aktů uskuteční Komise rozsáhlé konzultace za účelem zajištění toho, aby byly náležitě zohledněny všechny příslušné zájmy. Komise očekává, že prostřednictvím těchto konzultací obdrží stanoviska soukromých subjektů, jichž se týkají opatření určená pro třetí země nebo případná opatření obchodní politiky, která mají být přijata ze strany Unie. Komise také očekává, že obdrží vyjádření orgánů veřejné správy, které se mohou podílet na provádění těchto případných opatření obchodní politiky, která mají být přijata ze strany Unie. V případě opatření v oblasti veřejných zakázek budou při přípravě návrhů prováděcích aktů náležitě zohledněna zejména vyjádření orgánů veřejné správy členských států.

Komise uznává, že je důležité, aby v momentě, kdy zvažuje přijetí prováděcích aktů podle zmíněného nařízení, obdržely členské státy včas informace, které jim umožní přispět k plně informovaným rozhodnutím, a bude jednat tak, aby tohoto cíle bylo dosaženo.

Komise potvrzuje, že neprodleně předá Parlamentu a Radě návrhy prováděcích aktů, které předloží výboru členských států. Neprodleně předá Parlamentu a Radě také konečné návrhy prováděcích aktů po obdržení stanoviska výboru.

Komise bude pravidelně informovat Parlament a Radu o mezinárodním vývoji, který může vést k situacím vyžadujícím přijetí opatření podle uvedeného nařízení. To bude zajištěno prostřednictvím příslušných výborů v Radě a v Parlamentu.

Komise vítá záměr Parlamentu podporovat strukturovaný dialog o řešení sporů a otázkách prosazování práva a bude se intenzivně účastnit schůzek s příslušnými parlamentními výbory s cílem vyměňovat si názory o obchodních sporech a opatřeních k prosazování práv, mimo jiné s ohledem na dopady na výrobní odvětví Unie.

Kromě toho Komise potvrzuje, že přikládá velký význam zajištění toho, aby uvedené nařízení bylo efektivním a účinným nástrojem pro prosazování práv Unie podle mezinárodních obchodních dohod, včetně dohod v oblasti obchodu se službami. Komise proto v souladu s ustanoveními zmíněného nařízení přezkoumá oblast působnosti článku 5 za účelem zahrnutí dodatečných opatření obchodní politiky týkajících se obchodu se službami, jakmile nastanou vhodné podmínky pro zajištění funkčnosti a účinnosti těchto opatření.